

Těšínská - Jaromír Nohavica

1. Kdybych se narodil před sto léty v tomhle městě
u Larichů na zahradě trhal bych květy své nevěstě.
Moje nevěsta by byla dcera ševcova
z domu Kamiňských odněkud ze Lvova.
Kochať bym já i piešciť, chyba lat dwieście.
2. Bydleli bychom na Sachsenbergu v domě u žida Kohna.
Nejhezčí ze všech těšínských šperků byla by ona.
Mluvila by polsky a trochu česky,
pár slov německy a směla by se hezky.
Jednou za sto let zázrak se koná, zázrak se koná.
3. Kdybych se narodil před sto léty byl bych vazačem knih.
U Procházek dělal bych od pěti do pěti
a sedm zlatek za to bral bych.
Měl bych krásnou ženu a tři děti,
zdraví bych měl a bylo by mi kolem třiceti,
celý dlouhý život před sebou celé krásné dvacáté století.
4. Kdybych se narodil před sto léty v jinací době
u Larichů na zahradě trhal bych květy má lásko tobě.
Tramvaj by jezdila přes řeku nahoru,
slunce by zvedalo hraniční závoru
a z oken voněl by sváteční oběd.

5. Večer by zněla od Mojzeze melodie dávnověká,
bylo by léto tisíc devět set deset za domem by tekla řeka.
Vidím to jako dnes šťastného sebe,
ženu a děti a těšínské nebe.
Jěště, že člověk nikdy neví co ho čeká.
6. Gdybym się urodził przed stu laty i z tobą spotkał.
W ogrodzie u Larischów rwałbym kwiaty dla ciebie, słodka.
Tramwaj by jeździł pod górę za rzekę,
słońce wznosiło szlabanu powiekę
a z okien snuły się zapach świątecznych potraw.

Kat